

Quan Chức Việt Nam Ra Nước Ngoài Thích “Thả Dê”

Cô Ba

Chỉ trong hai năm, đã ba lần quan chức Việt Nam bị cáo buộc quấy rối tình dục khi đi công du. Từ Chile đến Hàn Quốc rồi New Zealand, cứ bước ra khỏi biên giới là một lần mang nhục. Vì sao lại như thế? Đó không phải chuyện cá nhân, mà là hệ quả của một nền văn hóa quyền lực méo mó. Ở trong nước, nhiều quan chức quen sống trong môi trường nơi pháp luật chỉ áp dụng cho dân thường. Họ có thể buông lời gọi d.ụ.c, động chạm mà chẳng ai dám phản ứng. Khi ra nước ngoài, không còn ai khúm núm, bản chất thật liền lộ ra. Ở Việt Nam, họ là “ngài”, là “đồng chí lãnh đạo”. Nhưng ra nước ngoài, chẳng ai quan tâm đến cái ghế của họ. Cảm giác bị vô danh khiến họ muốn khẳng định quyền lực bằng bản năng thấp kém nhất. Một thứ tự tôn pha lẫn tự ti, vừa thèm được công nhận, vừa muốn áp đặt người khác.

Với nhiều người trong hệ thống, công vụ vẫn là phụng mệnh triều đình, không phải phục vụ dân. Họ quen với việc phụ nữ là vật trang trí cho quyền lực, lễ tân phải đẹp, phục vụ phải ngoan, cấp dưới phải biết khéo. Ở nhiều cơ quan, cán bộ nữ bị ví như ‘điều cày’, sếp cần là phải phục vụ, như thế đó là phần tất yếu của công việc. Vì thế, khi ra nước ngoài, gặp phụ nữ bình đẳng và dám nói “không”, họ vẫn phản ứng bằng bản năng cũ của kẻ quen được hầu hạ. Trong nước, chưa ai bị xử nghiêm vì quấy rối tình dục. Cùng lắm là rút kinh nghiệm, xin thôi chức, phạt 200 nghìn... Không có hình phạt thì đạo đức cũng chỉ là trò đùa. Ra nước ngoài, họ vẫn nghĩ luật pháp có thể thương lượng, cho đến khi nhận ra ở xứ văn minh, sự nhục nhã không thể chạy án.

Trớ trêu thay, Đảng vẫn răn dạy “***học tập và làm theo tấm gương đạo đức***” của ai đó, vẫn khẳng định cán bộ Đảng là “***vừa hồng vừa chuyên, bản lĩnh vững vàng***”. Nhưng kết quả là, chỉ cần ra khỏi biên giới, bản lĩnh ấy rơi khỏi túi, để lại vết nhơ cho cả quốc gia. Một hệ thống chọn người vì trung thành chứ không vì đạo đức tất yếu sinh ra kẻ thiếu nhân cách ở vị trí cao. Những vụ bê bối ấy không phải tai nạn, mà là phản chiếu của một quyền lực không có liêm sỉ. Chừng nào hệ thống ấy còn tồn tại, thì mỗi chuyến công du vẫn tiềm ẩn nguy cơ ra đi là quan chức, trở về là tội đồ.

Cô Ba